

"Jako že trvale žije duch krále Mencheperrea, kéž žije, je svěží a zdrav, budeš ho dnes mít! Spatříš něco krásného, až ho dostaneš!"

Pak Džehuti dělal, jako by přinesl ve skutečnosti neexistující žezlo krále Mencheperrea, přičemž si ukryl pod pláštěm hůl. Poté se vztyčil a řekl:

"Pohled' na mne, vzbouřence z Joppy! Hle, žezlo krále Mencheperrea, kéž žije, je svěží a zdrav, mocného lva, Sachmetina syna, jemuž Amon propůjčil svou sílu!"

Potom zvedl hůl a udeřil vzbouřence z Joppy do spánku a ten před ním klesl k zemi. Pak ho spoutal koženými pouty. A ještě poručil:

"Ať mi přinesou měděný řetěz, který byl připraven na spoutání vzbouřence z Joppy!"

A poté vzbouřenci nasadili na nohy měděný řetěz zhotovený ze čtyř článků.

Nato dal Džehuti přinést dvě stě košů, které nechal již předtím zhotovit, a ukryl do nich dvě stě pěšáků. A do náručí jim dali provazy a pouta. Koše potom uzavřeli a zapečetili a opatřili je pletivovými obaly, žerděmi a provazy na zavěšení. Pak vybrali všechny dobré pěšáky, aby je nesli; celkem pět set mužů. Potom jim řekli:

"Až vstoupíte do města, propusťte své druhy a pochtejte všechny lidi, kteří jsou ve městě, a hned je svažte!"

Pak jeden muž odešel, aby řekl vozataji vzbouřence z Joppy:

"Tvůj pán vzkazuje toto: Jdi a řekni mé paní, ať se raduje. Sutech nám totiž vydal Džehutiho s jeho ženou a dětmi!"

A o těchto dvě stě koších naplněných lidmi, pouty a provazy si žena vzbouřence z Joppy řekne, že je to důkaz jejich podřízenosti.

A pak vozataj šel v jejich čele, aby potěšil svou paní slovy:

"Dostali jsme Džehutiho!"

Potom otevřeli pěšákům opevněné město. Když pěšáci vstoupili do města, propustili své druhy a zmocnili se města, malých i velkých obyvatel, a hned je svázali a spoutali. A tak se statečná paže faraona, kéž žije, je svěží a zdrav, zmocnila města.

A ještě v noci poslal Džehuti do Egypta zprávu králi Mencheperreovi, kéž žije, je svěží a zdrav, svému pánu:

"Raduj se! Amon, tvůj dobrý otec, ti vydal vzbouřence z Joppy se všemi jeho lidmi a rovněž jeho město. Pošli tedy lidi, aby je odvedli do zajetí, abys mohl naplnit chrám svého otce Amenrea, Krále bohů, otroky a otrokyněmi. Klesli ti k nohám navěky věků."

O PRINCI, KTEREMU BYL V PŘEDURČEN OSUD

Vypráví se, že byl jednou jeden král, který neměl syna. A když tak jednou Jeho Veličenstvo opět žádalo bohy o synka, bohové rozhodli, že se opravdu narodí. V noci vládce ulehl se svou ženou, ona otěhotněla a po uplynutí všech měsíců se narodil syn.

A dostavily se sudičky Hathory, aby mu předpověděly osud. A tehdy prohlásily:

"Zabije ho buď krokodýl, had, nebo pes."

Lidé, kteří stáli u chlapce, to slyšeli a opakovali Jeho Veličenstvu. A Jeho Veličenstvo se velice zarmoutilo. A pak svému synkovi dal v poušti postavit dům z kamene a opatřil ho služebnictvem a všemi krásnými věcmi z královského paláce, takže chlapec z něho nemusel vůbec vycházet.

Když byl chlapec větší, vystoupil jednou na střechu a zahlédl chrta, který doprovázel nějakého muže krácejícího po cestě. Svému sluhovi, který byl právě s ním, řekl:

"Co to jde za tím mužem, který přichází po cestě?"

Sluha mu odpověděl:

"To je chrt."

A chlapec mu řekl:

"Obstarej mi také takového."

Poté sluha odešel a opakoval to Jeho Veličenstvu. A Jeho Veličenstvo pravo:

"Přiveďte mu štěně loveckého psa, aby nebyl zklamaný."

A tak mu chrta přivedli.

Když časem chlapec dospěl, vzkázal svému otci:

"K čemu to povede, když tady budu nadále pobývat? Hleď, jsem přece vydán osudu napospas! Ať mě tedy pustí a já budu jednat podle svého, dokud bůh neuskuteční to, co zamýšlí."

A tak mu zapřáhli vůz, který byl vybaven všemi druhy zbraní, a přidělili sluhu, aby ho doprovázel. Lodí ho převezli na východní okraj nilské delty a řekli mu:

"Nyní můžeš vyrazit, kam si přeješ."

Princ putoval pouští na sever a živil se přitom nejrůznější pouštní zvěří.

A tak dorazil až k náčelníku Naharenu. A tento naharenský náčelník měl jen jedinou dceru. A postavili jí dům, který měl okno ve výšce sedmdesát loktů nad zemí. Naharenský náčelník dal přivést syny všech náčelníků syrské země a pravil jim:

"Ten, kterému se podaří dosáhnout okna mé dcery, ji dostane za ženu."

Za několik dní, právě když se zabývali touto svojí denní činností, šel kolem náš chlapec. Vzali ho k sobě domů a omyli ho a dali nažrat jeho koním. Učinili pro chlapce vše - natřeli ho mastmi, obvázáli mu nohy a dali jídlo jeho průvodci. Mezi řečí se ho zeptali:

"Odkud pocházíš, statný mladíku?"

A on jim odpověděl:

"Jsem syn vozataje z egyptské země. Matka mi zemřela a otec si vzal jinou ženu, která je mi macechou. Ta mě začala nenávidět, a tak jsem před ní raději utekl."

A oni ho objali a zlíbali.

Po několika dnech se zeptal chlapců:

"Co to tady vlastně děláte, chlapci?"

Odpověděli mu:

"Už celé tři měsíce tu trávíme tím, že skáčeme, neboť ten, kterému se podaří dosáhnout okna dcery naharenského náčelníka, ji dostane za ženu."

Náš chlapec jim jen řekl:

"Kdybych si tak dovedl očarovat nohy, hned bych skákal s vámi!"

Potom začali opět skákat a chlapec stál opodál a jen se díval. A tehdy na něm spočinul zrak dcery naharenského náčelníka.

Za několik dnů však náš chlapec přišel, aby také skákal se syny náčelníků. Vyskočil a hned dosáhl okna dcery naharenského náčelníka. A ona ho políbila

a a objala. Pak jeden člověk šel potěšit jejího otce a řekl mu:

"Jednomu se už podařilo dosáhnout okna tvé dcery!"

A náčelník se začal vyptávat:

"Kterého náčelníka je to syn?"

A odpověděli mu:

"Je to syn vozataje. Utekl z egyptské země před svojí nevlastní matkou."

Náčelník Naharenu se velice rozhněval a řekl:

"Mám snad dát svou dceru utečenci z Egypta? Pošlete ho hned zpátky!"

A řekli mu:

"Vrať se tam, odkud jsi přišel!"

Avšak dcera ho zadržela a přísahala při bohu:

"Při Re—Harachtejovi, jestli mi ho odvedete, nebudu jíst ani pít a hned zemřu."

Potom šel posel oznámit jejímu otci vše, co řekla, a její otec za ním vyslal své muže, aby ho zabili. Ale dcera jim řekla:

"Při Reovi, jestliže bude zabit, také já do západu slunce zemřu! Nezůstanu naživu ani o hodinu déle než on!"

Potom to šli opět povědět jejímu otci. A její otec si dal přivést chlapce i svoji dceru. Chlapec předstoupil a jeho vystupování na náčelníka silně zapůsobilo. Objal ho a líbal a pravil mu:

"Pověz mi o sobě! Hleď, vždyť jsi nyní můj syn!"

A chlapec mu odpověděl:

"Jsem syn vozataje z egyptské země. Matka mi zemřela a otec si vzal jinou ženu. Ta mě začala nenávidět, a tak jsem před ní raději utekl."

Potom mu dal náčelník svoji dceru za ženu a daroval mu dům, pole, dobytek a všechny krásné věci.

Po nějaké době řekl chlapec své ženě:

"Jsou mi určeny tři osudy: krokodýl, had a pes."

A ona mu radila:

"Nech utratit svého psa!"

Nato jí odpověděl:

"Co je to za přání?! Nenechám přece utratit svého psa, kterého chovám od štěněte!"

A ona tedy začala pečlivě střežit svého manžela a ani ho nenechávala odcházet samotného.

Ode dne, kdy se chlapec z egyptské země vydal na cestu, byl mu osudem určen nejprve krokodýl. A ten se objevil v jezeru poblíž města, v němž chlapec žil se svou ženou. Avšak byl v něm také mocný duch vod. Duch vod nenechal krokodýla vystoupit na břeh a ani krokodýl nenechal vystoupit tohoto mocného ducha vod. Vždy po východu slunce tam spolu již celé tři měsíce zápasili.

Po několika dnech se chlapec posadil a oslavoval ve svém domě. Když

ustal večerní vánek, chlapec si lehl na postel a přemohl ho spánek. Tehdy jeho žena naplnila jeden džbán vínem a druhý pivem. Tu vylezl z díry had a chtěl chlapce uštknout. Avšak žena seděla u něho a nespala. Džbány stály kousek od hada a on z nich ochutnal a opil se. A pak ho žena rozsekala sekerou na kusy. Potom teprve vzbudila svého manžela a řekla mu:

“Pohled, tvůj bůh ti vydal jeden z tvých osudů! Rozhodl se tedy chránit tě.”

Poté náš chlapec obětoval Reovi, velebil ho a denně vynášel jeho moc.

Po několika dnech se šel chlapec pobavit na svůj statek. Jeho žena s ním však nešla; doprovázel ho pouze jeho pes. Pes, který náhle získal schopnost mluvit, řekl:

“Já jsem tvůj osud!”

A chlapec před ním začal utíkat. Doběhl až k jezeru a vrhl se do vody, aby psu unikl. A tu ho popadl krokodýl a vlekl ho k mocnému duchu vod, ale ten tam nebyl.

A ten krokodýl řekl chlapci:

“Já jsem tvůj osud, který tě stíhá! Avšak již celé tři měsíce zápasím s mocným duchem vod. Pohled, teď tě nechám odejít! Až se ale vrátí duch vod, aby se mnou zase zápasil, musíš mne přijít podpořit v boji. Zabij ducha vod! Vždyť když se vypořádáš s duchem vod, vypořádáš se i se mnou!”

Když se rozbřesko a nastal druhý den, přišel mocný duch vod...

O DVOU BRATRECH

Vypráví se, že jednou byli dva bratři z jedné matky a jednoho otce. Starší se jmenoval Anup a mladší Bata. Anup měl dům a ženu. Mladšího bratra měl u sebe, jako by to byl jeho syn. Šatil ho, a on zase doprovázel jeho stáda dobytka na pole a oral. Také mu sklízel úrodu a vůbec vykonával všechny polní práce. Byl to skutečně znamenitý muž. Nikdo se mu v celé zemi nevyrovnal, neboť měl v sobě boží sílu.

Po celé dlouhé dny se mladší bratr staral Anupovi o dobytek a teprve večer se vracel domů a přinášel veškerou zeleninu, mléko, dřevo a vůbec všechny plodiny a oděvzdával je svému staršímu bratru, který zatím seděl se svojí ženou, jedl a pil. Na noc pak odcházel mladší bratr spát do stáje k dobytku.

Vždy po rozednění Bata připravil vařený pokrm a předložil ho svému staršímu bratrovi. Sám si bral na pole jen chleby a hnal dobytek na pastvu. Šel za stádem a dobytek mu říkal:

“Tráva je dobrá na tom a tom místě.”

Slyšel vše, co dobytek říkal, a bral ho proto na místa s dobrou trávou, jakou si dobytek přál. A tak se dobytku výborně dařilo a hojně se množil.